

Стали справжньою бойовою одиницею. Бійці та ветерани 164 батальйону ТрО з Прилуччини відзначили 7-му річницю заснування

Надія Мартишко

29 березня, 19:17

Бійці та ветерани 164 батальйону ТрО з Прилуччини. Суспільне Чернігів

Двоє чинних бійців, двоє ветеранів та ще п'ятеро звільнених за станом здоров'я військовослужбовців отримали нагрудні знаки, медалі та відзнаки з нагоди сьомої річниці заснування 164-го батальйону 119-ї окремої бригади Сил тероборони ЗСУ. Як розповів Суспільному начальник штабу Олександр Кривенко, історія батальйону почалася 29 березня 2018 року. На початку повномасштабного вторгнення його військові боронили Прилуки та Прилуччину. Сьогодні вже мають за плечима вдалі бойові ротації на Схід.

Донеччину:

"Ми один із батальйонів, які найбільше часу провели на Донеччині, безпосередньо в бойових діях. Це зараз четверта ротація. Перед цим були ротації з прикриття державного кордону на Чернігівщині та на Сумщині".

Олександр Кривенко. Суспільне Чернігів

З його слів, більшість батальйону сформували добровольці без жодного бойового досвіду. Є у їхніх лавах й учасники бойових дій періодів АТО та ООС:

"Батальйон пройшов не одне злагодження та став справжньою військовою одиницею, якою можна виконувати бойові завдання".

Бійці та ветерани 164 батальйону ТрО з Прилуччини. Суспільне Чернігів

Анатолію Гордієнку, голові ГО "Ветерани ТрО Прилуччині 164 батальйону", 74 роки. Пригадує, як 24 лютого 2022 року приєднався до захисту рідного міста:

"На початок війни мені було 70 років. Тільки-но я почув, що почалася повномасштабна війна, піднявся, одягнувся і пішов. Дружину тільки поставив перед фактом, що додому не повернуся – я вже отримав зброю, я вже на позиціях. Захищаємо Прилуки".

Анатолій Гордієнко. Суспільне Чернігів

Чоловік ділиться: у квітні, коли загроза для Чернігівщини минула, звільнився за віком:

"Як росіян відігнали, стало спокійніше і всіх, хто 60+, звільнили. А мені 70+, то в першу чергу попав під звільнення. Звільнятись не хотілось. Ще відчував в собі силу принести користь батальйону".

Лінійні, ділиться Анатолій Зордієнко, рік, як керує ветеранською організацією. Вона нараховує близько 50 ветеранів тероборони:

"Кожен, хто звільняється, чує, що є така організація, і всі бажать у неї влитись. Займаємось всебічною допомогою для наших побратимів: побутові, юридичні питання, організуємо допомогу всю, яка від нас залежить".

Владиславу – 26 років. 17 березня він добровільно приєднався до батальйону та сьогодні прийняв присягу. Розповідає: народився і виріс в селі Іваниця Прилуцького району:

"Тут служать мої друзі і я прийшов за ними. Краще, коли служиш зі своїми хлопцями. Ми як велика родина. Прийшов сам, бо розумію, що так чи інакше всі підуть воювати. Воно таке й буде, що підуть усі, хто зараз ухиляється. Родина підтримала – мама, бабуся, сестра".

Владислав. Суспільне Чернігів

"У 2024 році ми виділили 59 мільйонів на підтримку потреб нашої тероборони. Цього року поки що ми виділили 26 мільйонів. З них 6 мільйонів вже використано. Відповідно до замовлень військових ми закуповуємо РЕБи, дрони, прилади нічного бачення. За минулий рік ми придбали для них 21 пікап. Треба дякувати всій громаді за таку підтримку. Бо ми розуміємо, що це наш обов'язок, бо тільки так ми можемо здолати ворога".

Ольга Попенко. Суспільне Чернігів

Командування батальйону також відзначило громаду міста та волонтерів, які підтримують їхні потреби на фронті.

ЧИТАТИ ЩЕ

"Снайпер може стати піхотинцем, але не кожен"